

समयगीतिका

कवि: डॉ. हरेकृष्णमेहर: ओडिशाराज्यस्य नूआपडाजिल्लान्तर्गते सिनापालिग्रामे कविपरम्परावाहिनि
वंशे लब्धजन्मा । विविधभाषासु कृतविद्य: मौलिकलेखक: सफलानुवादकश्च । विविधसम्मानैः सम्मानितः
अयं कवि: समग्रराज्ये देशो च सुपरिचितः । प्रस्तुता कविता तत्प्रणीतात् मातृगीतिकाङ्गालिः इति गीतिकाव्यात्
आनीता ।

समय ! नमस्ते, समय ! नमस्ते,
आत्मवंशे ते
सकलं शेते
विपुलं विश्वं नमयसि हस्ते ।
समय ! नमस्ते
समय ! नमस्ते ॥ (धृवम्)

विहित-वहिते
वीचि-विचित्रे
दुस्तर-भव-जलनिधौ निकामम्,
भवतो लीला
विलोल-शीला
प्रबलं चलति नियतमविरामम् ।
अप्रतिबन्धो जगद्भ्रमस्ते ।
समय ! नमस्ते
समय ! नमस्ते ॥ (१)

तव रमणीया
गति-रमणी या
विहरति सरल-तरल-सुविकारा,
लास्य-विलासा
हास्य-सुरासा
वरण-हरण-कारण-सुख-कारा ।
विषमः सुषमः सुविभ्रमस्ते ।
समय ! नमस्ते
समय ! नमस्ते ॥ (२)

ऋद्धं निःस्वं
निखिल-खनिः स्वं
नितरां वितरसि किमपि रसालम्,
कवचिदपि दीपं
तमःप्रतीपं
रूपं सौम्य-कराल-विशालम् ।
द्वन्द्वमयोऽयं किल नियमस्ते ।
समय ! नमस्ते
समय ! नमस्ते ॥ (३)

भुवि भवदीया
 वहति नदी या
 प्रखराऽधीरा क्षणमय-धारा,
 विरहं विधुरं
 मिलनं मधुरं
 तनुते वासर-रजनी-पारा ।
 न कोऽपि रोद्धुं रयं क्षमस्ते ।
 समय ! नमस्ते
 समय ! नमस्ते ॥(४)

क्वचिदुत्कर्ष
 क्वचिदपकर्ष
 चित्रं रचयति भवतश्चक्रम्
 अबलं सबलं
 शुष्कं सजलं
 स्वरं कुरुते सरलं वक्रम् ।
 अलङ्घनीयो नय-क्रमस्ते ।
 समय ! नमस्ते
 समय ! नमस्ते ॥(५)

भूत-भविष्यत्
 साम्रातिकं यत्
 प्रसृतं तव हि वितान-समस्तम्
 स्मृतिपथमयते
 विधौ समय ! ते
 सुचिरं चराचरं गतमस्तम् ।
 अगम्य-महिमा गगन-समस्ते ।
 समय ! नमस्ते
 समय ! नमस्ते ॥(६)

विश्व-नियन्ता
 त्वमिह निहन्ता
 बहुविध-कर्माकर्म-विधाता,
 त्वयि चिर-दास्यं
 नूनमुपास्यं
 मौनी त्वं निर्मम-निर्माता ।
 प्रसरतु सुतरां शुभ-धर्मस्ते ।
 समय ! नमस्ते
 समय ! नमस्ते ॥(७)

टिप्पणी

नमस्ते - छूमक्षु नमस्तार (नमः + ते (प्रणामः)) । आत्मवशो - निज अधूनर (निजवशो) । सकलम् - एव (समस्तम्) । विश्वम् - पृथक् (पृथिवी) । विपुलम् - बिद्धारिष (विस्तीर्णम्) । वहत्रे - उज्जारे (नौकायाम्) । वीचिः - उज्ज्ञ (तरङ्गः) । जलनिधौ - घटुद्गरे (सागरे) । निकामम् - अछ्युष (अत्यन्तम्) । विलोलशीला-उष्णक्षेपशाब (विलोलं शीलं यस्याःसा) । अप्रतिबन्ध - बाधारश्चिष (बाधारहित) । रमणीया - घृष्णर (मनोरमा) । सुविकारा- उज्ज्ञविकारघृष्ण (उत्तमविकारयुक्ता) । सुविध्रमः - अज्ज्ञाज्ञा (सुविलासः / अङ्गभङ्गी) । क्वचित्-क्लीणिषि घृष्णर (कुत्रचित्) । प्रतीपम् - विपराष (विपरीतम्) । करालः- उघृष्णर (भयङ्करः) ।

1. निजभाषया वाक्यदूयेन वाक्यत्रयेण वा उत्तरं लिखत ।

- (क) समयस्य विभिन्नरूपतां वर्णयत ।
- (ख) मानवजीवने उत्थानपतनादिकं कथं समयस्य वशीभूतम् ?
- (ग) समयस्य वितानः कः ?
- (घ) का गतिः ? सा केन रूपेण चित्रिता ?
- (ङ) समयः कथं निर्ममनिर्मता ?

2. निजभाषया एकपदात्मकं / अतिसंक्षिप्तम् उत्तरं लिखत ।

- (क) समयनदी कीदृशी ?
- (ख) समयस्य लीला कीदृशी ?
- (ग) का समयस्य गतिः ?
- (घ) समयस्य गतिः केन रूपेण चित्रिता ?
- (ङ) समयस्य नियमः कीदृशः ?
- (च) नद्याः पारद्वयं किम् ?
- (छ) समयचक्रं किं रचयति ?
- (ज) समयस्य महिमा कीदृशः ?
- (झ) समयस्य सर्वे कथं दास्यं गताः ?
- (ञ) कथं चराचरं समयेन अस्तं याति ?

3. सन्धिविच्छेदं कुरुत ।

नमस्ते, दुस्तर, नियतमविरामम्, भ्रमस्ते, सुविभ्रमस्ते

4. सन्धिं कुरुत ।

कवचित् + अपि, द्वन्द्मयः + अयम्, नियमः + ते, प्रखरा + अधीरा, कः + अपि, क्षमः + ते, कवचित् + उत्कर्षम्, कवचित् + अपकर्षम्, त्वम् + इह, नूनम् + उपास्यम् ।

5. वाक्यानि रचयत ।

ते, चलति, तव, या, नितराम्, किल, अयम्, विशालम्, मधुरम्, वहति ।

